

Muteber Bir Yalnızlık

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 22 Mart 2015

Haber verdi kuşlar ötelenmiş arsızlığımı
Kıdemli özlemlerim
İlk gençlik yıllarıma dair düşlerim.

Emsalsiz rayici tüm o imgelerin
Seyri ayrı bir âlem döngünün
Muteber bir yalnızlık
Kifayetsiz hatta yerli yersiz.

Tümlenen heceler midir sanırsın
Başlık niyaz edilmiş iken
Şu hicrana;
Kanıksanası kabulü ne mümkün.
Süregelen yerli yersiz
Hadi itiraf et
Kolay mı sanırsın
Haricimde iken o sessizlik.

Mubah olsa keşke
Keşke kolaydan öte
Diyebilsem de son versem
Bu amansız gidişe.
Mühimmatı gönlün;
Bir yudum sevgi
Açılımı ömrün;
Dirayetin kırıldığı binlerce sanı,
İki dirhem bir çekirdek
Şu örtüsü sefil benliğin.

Hicap edilesi ne mümkün
Serzenişte bulunmak son çare
Müdahil olmadığım o döngünün.
Kılı kırk yardım
Hep sustum
Hep yarım kaldım

Yarımdan da öte.

Reva görülesi ithamlardan
Aldım da payımı çoktan.
Simyası büyüün
Elimde o kristal küre
Ne varsa gönül gözü ile gördüğüm.

Yıl oldu gülmedi yüzüm
Kaç kez döndürdüm başımı hasrete
Yine de isyan yoktur dilimde
Kabulümdür sunumu ne ise ömrün.